

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1652. usque ad annum 1662

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119185

§. 55. Ratisbonensium comitiorum finis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67372](#)

latiſ adeo non ſit velificata, ut potius Sæc. XVII.
 affiguata penſione exuta recedere, quam A.C. 1654.
 a fidei conſtantia quicquam remittere
 velle, quinimo orationi funebri, quæ
 tum pro defuncto Rege Carolo habeba-
 tur, intereffe recuſavit, mox inde Ro-
 manam reverſa, ubi fixo ad dies vitæ
 domicilio inter crebra clarissimarum
 virtutum exempla conſenuit, anni-
 que tribus sexagenaria major die deci-
 ma nona Aprilis anno hujus ſæculi
 octogesimo octavo obiit.

§. LV.

Ratisbonenſum comitiorum finis.

Nondum plene compositæ erant illæ *Calmet Hist.*
controversiæ, quæ Imperii statum de Lorr. t. 3.
 aut ob Suecorum pertinaciam aut Hi- *pag. 482.*
spanorum indignationem denuo pertur-
bare videbantur: Sueci enim insuper-
habitibus pacis Westphalicæ pætis Fech-
tam Monasteriensis Diæceseos urbem
suo adhuc præſidio tenebant, Hispani
quoque Condæo Principi juncti Gallias,
agrumque Parisinum desolarunt, & præ-
cipue Caroli Lotharingiæ Ducis copiæ
transrhenanam Westphalici circuli Pro-
vinciam, necnon Leodiensem Episco-
patum cædibus, rapinis, stupris & in-
cendiis misere foedabant: Eapropter
Ferdinandus Imperator, ejusque Fi-

L 4

lius

Sæc. XVI, ius Romanorum Rex in Ratisbonensi
A.C. 1654

bus comitiis cum Proceribus constitutis omnem in eo operam posuere, ut in quoque malis tempestive remedium opponeretur: Sub idem tempus Maximilianus quoque Leodiensis Episcopus adversus Lotharingici militis violentias Cæsare opem petebat, simulque Gallos aliunde Hispanis infensos evocabat quorum etiam quinque milia duxit Faberto postmodum Franciæ Marescallio in Colonensem ditionem movebant quoniam vero adversus Lotharingiæ militis violentias crebræ ad Cæsarem deferrentur querelæ, & ipsem Dux de clandestinis cum Mazarino Cardinale consiliis apud Philippum Hispanum Regem insimularetur, aliunde vero hisce criminacionibus eo faciliores praetendentur aures, quo pertinacius Dux optima consilia a ceteris Belliducibus proposita aut tergiversatione aut nequit sæpius elusisset, hinc Hispaniæ Regis Fuen - Seldagnæ Comiti in mandatis dedit, ut Ducem Bruxellas reducere custodiæ daret: Utendum erat dolo ut Princeps oppido versutus, atque ad omnes casus probe intentus laqueis intraretur: insuper jam murmur, atque obscurus populi rumor erat, mago cuidam Principi insidias strui: ne ergo Dux quidquam mali suspicaretur, Fuen - Seldagnæ

Montpens.

t. 3 p. 9.

*Mem. Hist.
chron.*

Montglat

t. 4. p. 55.

Seldagna rei exequendæ Ministros sele- **Sæc. XVII.**
git Arescotanum Ducem & Garziam **A. C. 1654.**

Comitem intimos Caroli amicos, qui
jaætato Leopoldum Archiducem con-
veniendi obtentu Lotharingium, dum
rei sacræ intererat, e Sacello ad Pa-
latum in rheda deducunt, ubi in Prin-
cipis cubiculo detentus, die vigesima
quinta Februarii Antverpiam, inde ve-
ro in Hispaniam, ut a suis copiis re-
motior, longius a libertate, novique
tumultus periculo arceretur, relegatus
est, in captivitate usque ad pacem
Pyreneam detentus. Ut autem hujus
facinoris æquitas, necessitasque cunctis
pateret, Leopoldus Archidux Bruxel-
lis in publico foro, mæniumque portis
ac Templorum foribus literas affigi
jussit hujus tenoris: *Lotharingiæ Duci*
Carolo, posteaquam ex ditionibus, terris-
que suis, Gallo eum persequente, ad exte-
ros migrare coactus fuit; nulla ab ullo
mortalium majora, quam ab Rege Hispa-
niarum, ejusque ministris, beneficia conti-
gere. Pro cliente habitus, desensusque, in
pacis negotio, rationes ejus ferventissime
procuratae, ad consilia belli domique Hi-
spaniensibus agitata, socialiter admissus,
omnium rerum tam præsentium quam futu-
rarum particeps, & conscius est factus. E
diverso autem per ludum & jocum, in per-
niciem reipublicæ a Carolo Duce omnia con-

Sæc. XVII. versa fuere: quod minime tamen tanti no
 A. C. 1654. minis familiæque Principem decuerat. Opt
 ma consilia, quæ in rem ex verbis conser
 crium erat, tergiversatione illius, nequ
 tiaque penitus elusa sunt: milites, qui a
 hostem pugnando fortes evadere potuissent
 latrociniis, cœdibus, surpris, incendio a
 omne pessimum facinus assuefacti, in amic
 rum, sociorumque Germaniae Principum di
 tiones furiali Marte contaminandas, intro
 missi. Ac eo demum insanæ processit Ca
 rolus, ut eum velut hominum diris preciu
 devotum exhorrefcant plerique, & non so
 tus, atque Erynnim ab inferis excitation
 abominentur mortales. Quamobrem, u
 Deus optimus, tantis provocatus execrati
 nibus, iram implacabilem in eos vertat, qu
 levare orbem hoc prodigo vel debebant, u
 poterant, hinc Rex Hispaniae coadus q
 ut morbo vitalia depascenti medicinam fac
 ret, & Lotharingicæ Principem, ne su
 ludo humana, divinaque perturbare perge
 ret, in custodiam duci juberet. Non quo
 Lotharingicæ stirpi male cupiat, aut boni
 possessionibusque exutam, e Belgio eam pro
 scribere velit, sed, uti majore cum fructu
 disciplinaque exercitus omnis Lotharingicus
 Nicolao Francisco Caroli fratri moderato
 rus servetur. Ideo commonitos volumus
 omnes, quibus haec res tanto silentio ges
 commovere animum aut facere stomachum
 possit, ne indignentur, neve id contumelie
 lovo

loco ducant, quod omnibus profuturum sit, Sæc. XVII.
tempus ipsum lenitum iras prudenter ex- A. C. 1654.
spectent.

Capto Carolo Nicolaus Franciscus
ejus Frater Cæsar is jussu Lotharingici
exercitus imperium suscepit, suaque
prudentia & moderatione omnia ad pa-
cem pristinam composuit, militemque
ab inquis Leodiensium oppressionibus
temperare jussum in Flandriam revoca-
vit. His ita compositis Ordinum Le-
gati in comitiis plurima ad Imperii se-
curitatem conducentia maximo studio
definiebant, alia vero ad proximos Im-
perii conventus remittebant; Postea
Suecis ex Fechtana arce excedentibus,
comitia absolvebantur, demum vero
Cæsar unacum Ferdinando IV. Roma-
norum Rege Ratisbona Viennam die
decima octava Maji reversus est. Pridie
vero Recessus, ut vocant, Imperii Ra-
tisbonæ in Aula Equestri fuit promul-
gatus, prius tamen Colonensis Archi-
episcopus, eo quod Romanorum Regis
coronatio a Moguntino Electore peracta
fuisse, ea vero a tempore hominum
memoriam excedente ad Electorem Co-
lonensem pertinuisse, die decima o-
ctava Junii reclamavit.

§. LVI.